

Kvetná nedeľa B

*Ale ty, Pane, nevzdáľuj sa odo mňa,
ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. (Ž 21,20)*

Na sprievod s ratoľestami

Evanjelium

Marek 11,1-10

Keď sa blížili k Jeruzalemu, Betfage a Betánii pri Olivovej hore, poslal Ježiš dvoch svojich učeníkov a povedal im: "Choďte do dedinky oproti vám a len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom doteraz človek nesedel. Odviažte ho a privedte. A keby vám niekto vravel: 'Čo to robíte?', povedzte: Pán ho potrebuje a hneď ho zasa vráti." I odišli a vonku na rázcestí našli osliatko priviazané o dvere, a odviazali ho. Niektorí z tých, čo tam stáli, im vraveli: "Čo robíte, prečo odväzujete osliatko?" Oni im povedali, ako im kázal Ježiš, a povolili im to. Osliatko priviedli k Ježišovi, položili naň svoje plášte a on naň vysadol. Mnohí prestierali na cestu svoje plášte, iní zasa zelené ratoľesti, narezané na poliach. A tí, čo išli pred ním, i tí, čo šli za ním, volali: "Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. Požehnané Kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré sa približuje. Hosanna na výsostiach!"

alebo

Evanjelium

Ján 12,12-16

Keď sa veľké zástupy, ktoré prišli na sviatky, dopyčuli, že Ježiš prichádza do Jeruzalema, nabrali palmových ratoľestí, vyšli mu naproti a volali: "Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, požehnaný Kráľ Izraela!" Ježiš si našiel osliatko a vysadol naň, ako je napísané: "Neboj sa, dcéra sionská, hľa, tvoj kráľ prichádza, sediaci na mláďati oslice." Jeho učeníci tomu ešte nerozumeli, ale keď bol Ježiš oslávený, rozpomenuli sa, že to bolo o ňom napísané a že mu to urobili.

Pri omši

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 50,4-7

Pán Boh mi dal jazyk učeníka, aby som vedel milým slovom posilniť unaveného. Každé ráno prebúdza môj sluch, aby som ho počúval ako učeník. Pán Boh mi otvoril ucho. A ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo ma bili, a svoje líca tým, čo mi trhali bradu. Tvár som si nezakryl pred potupou a slinou. Pán Boh mi pomáha, preto nebudem zahanbený. Preto som si tvár zatvrdil sťa kremeň a viem že sa nezahanbím.

Druhé čítanie

List Filipanom 2,6-11

Ježiš Kristus, hoci má božskú prirodzenosť, nezakladal si násilne na svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, prijal prirodzenosť sluhu, stal sa podobným ľuďom a navonok bol ako človek. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.

Preto ho Boh povýšil a dal mu meno nad všetky iné mená, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk na slávu Boha Otca vyznával: "Ježiš Kristus je Pán."

Evanjelium

Marek 14,1 – 15,47

Hľadali spôsob, ako sa podvodom zmocniť Ježiša a zabiť ho

O dva dni mala byť Veľká noc, Sviatok nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako sa podvodom zmocniť Ježiša a zabiť ho. Ale hovorili: "Nie vo sviatok, aby nenastal v ľuďoch rozruch."

Vopred pomazala moje telo na pohreb

Keď Ježiš stoloval v Betánii v dome Simona malomocného, prišla žena s alabastrovou nádobou plnou pravého vzácneho nardového oleja. Rozbila nádobu a olej vyliala na jeho hlavu. Niektorí sa rozhorčovali a medzi sebou hovorili: "Načo tak márne vzácny olej? Veď ho mohli predať za viac ako tristo denárov a peniaze rozdať chudobným." Somrali na ňu.

Ale Ježiš povedal: "Nechajte ju. Čo ju trápate? Dobrý skutok mi urobila. Veď chudobných budete mať vždy medzi sebou a keď budete chcieť, môžete im pomáhať. Ale mňa nebudete mať vždy. Urobila, čo mohla. Vopred pomazala moje telo na pohreb. Veru, hovorím vám, kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evanjelium, na jej pamiatku sa bude hovoriť aj o tom, čo urobila."

Judášovi ľškariotskému slúbili peniaze

Judáš ľškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Keď ho vypočuli, potešili sa a slúbili mu peniaze. A on hľadal vhodnú príležitosť vydať ho.

Kde je sieň, v ktorej môžem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?

V prvý deň Sviatkov nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, učeníci povedali Ježišovi: "Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?" Poslal dvoch zo svojich učeníkov a povedal im: "Pôjdete do mesta. Tam vás stretne človek, ktorý bude niesť džbán vody. Choďte za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: Učiteľ sa pýta: 'Kde je sieň, v ktorej môžem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?' On vám ukáže veľkú miestnosť, prestretú a pripravenú. Tam pre nás pripravte večeru." Učeníci teda šli. Keď prišli do mesta, našli všetko tak, ako im povedal, a pripravili veľkonočného baránka.

Jeden z vás ma zradí

Keď sa zvečerilo, prišiel s Dvanástimi. A keď zasadli za stôl a jedli, Ježiš povedal: "Veru, hovorím vám, jeden z vás, čo večeria so mnou, ma zradí." Zarmútilo ich to a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: "Azda ja?" On im odpovedal: "Jeden z Dvanástich, čo so mnou namáča v mise. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človekovi, ktorý zradza Syna človeka. Lepšie pre takého človeka, keby sa nebol narodil."

Toto je moje telo. Toto je moja krv novej zmluvy

A keď jedli, Ježiš vzal chlieb, dobrorečil, lámal ho, dával im a povedal: "Vezmite, toto je moje telo." Potom vzal kalich, vzdával vdľaky, dal im ho a všetci z neho pili. Povedal im: "Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za všetkých. Je to krv novej zmluvy. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve."

Skôr ako dva razy zaspieva kohút, tri razy ma zaprieš

Zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. Vtedy im Ježiš povedal: "Všetci sa pohoršíte, lebo je napísané: 'Udriem pastiera a ovce sa rozprchnu.' Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley." No Peter mu povedal: "Keď sa aj všetci pohoršia, ja nie." Ježiš mu povedal: "Veru, hovorím ti: Dnes, v túto noc, skôr, ako dva razy zaspieva kohút, tri razy ma zaprieš." Ale on uisťoval: "Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa." Podobne hovorili aj ostatní.

Začal cítiť hrôzu a strach

Prišli do záhrady, ktorá sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: "Sadnite si tu, kým sa pomodlím." Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána a začal cítiť hrôzu a strach. Vtedy im povedal: "Smutná je moja duša až na smrť. Ostaňte tu a bedlite!" Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho – ak je možné – minula táto hodina. Hovoril: "Abba, Otče! Tebe je všetko možné; vezmi odo mila tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo chceš Ty!"

Keď sa vrátil, našiel ich spať. Povedal Petrovi: "Simon, spíš? Ani hodinu si nemohol bedliť? Bedlite a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo nevládne."

Znova sa vzdialil a modlil sa tými istými slovami. A keď sa znova vrátil, zasa ich našiel spať. Oči sa im od únavy zatvárali a nevedeli, čo mu odpovedať.

Prišiel tretí raz a povedal im: "Ešte spíte a odpočívate? Stačí: prišla hodina, hľa, Syn človeka bude vydaný do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Hľa, blízko je ten, čo ma zrádza."

Chyťte ho a ved'te obozretne!

Ešte hovoril, keď prišiel Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, vyslaný veľkňazmi, zákonníkmi a staršími. Zradca im dal znak; povedal: "Koho pobožkám, to je on. Chyťte ho a ved'te obozretne!" Keď prišiel, hneď pristúpil k Ježišovi a povedal: "Rabbi!" A pobožkal ho. Oni položili naň ruky a zajali ho. Tu jeden z tých, čo stáli pri ňom, vytasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho.

Ježiš im povedal: "Vyšli ste s mečmi a kyjmi, zajať ma ako zločinca. Denne som bol s vami a učil som v chráme, a nezajali ste ma; ale musia sa splniť Písma."

Vtedy ho učeníci opustili a všetci sa rozutekali.

No šiel za ním akýsi mladík, odetý len plachtou na holom tele. Chytili ho, ale on pustil plachtu a ušiel nahý.

Si ty Kristus, syn Požehnaného?

Ježiša zaviedli k veľkňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci. Peter šiel zďaleka za ním až do veľkňazovho nádvorja; sadol si k sluhom a ohrieval sa pri ohni.

Veľkňazi a celá rada zháňali svedectvá proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť, ale nenašli. Mnohí síce krivo proti nemu svedčili, no ich svedectvá sa nezhodovali. Niektorí potom vystúpili a krivo proti nemu svedčili: "Počuli sme ho hovoriť: 'Ja zborím tento rukou budovaný chrám a za tri dni postavím iný, už nie rukou budovaný.'" Ale ani ich svedectvá sa nezhodovali.

Potom vstal veľkňaz, postavil sa do stredu, a opýtal sa Ježiša: "Neodpovedáš nič na to, čo títo svedčia proti tebe?" Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa ho znova pýtal: "Si ty Kristus, syn Požehnaného?" Ježiš povedal: "Áno, som. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať v nebeských oblakoch."

Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: "Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo poviete?" A všetci vyhlásili, že je hoden smrti.

Niektorí začali naňho pľuvať, zakrývali mu tvár, bili ho päťami a hovorili: "Prorok, hádaj!" Aj sluhovia ho bili.

Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte

Keď bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľkňazových slúžok a len čo zazrela Petra, ako sa zohrieva, uprene naňho pozrela a vravela: "Aj ty si bol s tým Nazaretským, s Ježišom." Ale on zaprel: "Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš." A vyšiel von do preddvorja. Vtom zaspieval kohút.

A keď ho slúžka zbadala, znova začala vraviť okolostojacim: "Tento človek je z nich." Ale on zasa zapieral.

O chvíľku tí, čo tam stáli, vraveli Petrovi: "Naozaj si jeden z nich, veď si aj Galilejčan." On sa však začal zaklínať a prisahať: "Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte." Vtom kohút druhý raz zaspieval. Vtedy sa Peter rozpamätal na Ježišove slová, že mu povedal: "Skôr ako dva razy zaspieva kohút, tri razy ma zaprieš." A začal plakať.

Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?

Hneď zrána sa zišli na poradu veľkňazi, starší a zákonníci, teda celá rada. Ježiša spýtali, odvedli k Pilátovi a vydali mu ho.

Pilát sa ho pýtal: "Si židovský kráľ?" On odpovedal: "Som, ako hovoríš!" Veľkňazi mnoho naňho žalovali a Pilát sa ho znova pýtal: "Neodpovieš nič? Pozri, čo všetko na teba žalujú!" Ale Ježiš už neodpovedal, takže sa Pilát divil.

Na veľkonočný sviatok mal vo zvyku prepustiť im jedného väzňa, ktorého si žiadali. Vo väzení medzi povstalcami, ktorí sa pri vzbure dopustili vraždy, bol muž menom Barabáš. Keď k Pilátovi vystúpil zástup, žiadal si, čo im vždy robieval. Pilát im povedal: "Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?" Vedel totiž, že ho veľkňazi vydali z nenávisti. Ale veľkňazi podnietili ľud, aby im radšej prepustil Barabáša. Pilát sa ich opýtal: "A čo mám urobiť so židovským kráľom?" Oni opäť skríkli: "Ukrižuj ho!" Ale Pilát im povedal: "A čo zlé urobil?" Oni však ešte väčšmi kričali: "Ukrižuj ho!"

Pilát, pretože chcel urobiť ľudu po vôli, prepustil im Barabáša a Ježiša po bičovaní vydal, aby ho ukrižovali.

Z trnia uplietli korunu a založili mu ju

Vojaci ho odvedli do vnútorného nádvorja vládnej budovy a zvolali celú kohortu. Obliekli ho do šarlátového pláštá, z trnia uplietli korunu, založili mu ju a začali ho pozdravovať: "Buď pozdravený, židovský kráľ!" Bili ho trstinou po hlave, pľuvali naňho, padali na kolená a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho zo šarlátu a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli na ukrižovanie.

Viedli ho na miesto Golgota

Šiel tade istý Šimon z Cyrény, Alexandrov a Rúfov otec. Vracal sa z poľa. Jeho prinútili niesť mu kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebečné miesto.

Započítali ho medzi zločincov

Dávali mu víno zmiešané z myrhou, ale on ho neprijal. Ukrižovali ho a delili si jeho šaty – losovali, kto čo má dostať. Bolo deväť hodín, keď ho ukrižovali. Nápis s označením jeho viny znel: "Židovský kráľ." Ukrižovali s ním aj dvoch zločincov; jedného sprava a druhého zľava.

Iných zachraňoval, seba nevie zachrániť

Tí, čo tade prechádzali, rúhali sa mu, potriasali hlavami a hovorili: "Aha, chce zboriť chrám a za tri dni ho postaviť. Zachráň sám seba, zostúp z kríža!" Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: "Iných zachraňoval, seba nevie zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme to videli a uverili." Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní.

Ježiš mocne vykrikol a skonol

Od dvanástej hodiny bola tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine Ježiš vykrikol: "Heloi, Heloi, lema sabakthani?", čo v preklade znamená: "Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?"

Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: "Hľa, Eliáša volá." Jeden z nich odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu a dával mu piť, pričom hovoril: "Nechajte, uvidíme, či príde Eliáš a zloží ho z kríža."

Ježiš však mocne vykrikol a skonol.

Chrámová opona sa roztrhla na dvoje odvrchu až dospodku. Keď stotník, ktorý stál naproti nemu, videl, že takto skonol, povedal: "Tento človek bol naozaj Syn Boží." Boli tam aj ženy, ktoré sa zďiaľky dívali. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali, keď bol v Galilei, a poslúhovali mu. Aj mnohé iné ženy, čo spolu s ním vystúpili do Jeruzalema.

Jozef ku vchodu do hrobu privalil kameň

Keď sa zvečerilo, – pretože bol Prípravný deň, čo býva pred sobotou, – šiel Jozef z Arimatey, vážený člen veľrady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo predstúpil pred Piláta a poprosil o Ježišovo telo. Pilát sa zadivil, že Ježiš už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. Keď mu to stotník potvrdil, daroval mŕtve telo Jozefovi. On kúpil plátno, sňal ho z kríža, zavinul do plátna, uložil ho do hrobu vytesaného v skale a ku vchodu do hrobu privalil kameň.

Mária Magdaléna a Mária, Jozesova matka, pozerali, kam ho uložili.

Kvetná nedeľa – otvoriť sa

Kvetná nedeľa je bránou do Veľkého týždňa. S ňou začína oslava najväčšieho sviatku cirkevného roka. Ona spája vyvýšenie Pána, ktoré môžeme vidieť pri jeho vstupe do Jeruzalema, s ponížením, ktoré potom nasleduje jeho mučením. Náš život tvoria dobré stránky, naplňajú pekné dni, radosť z osláv a radostný spev – tak ako to môžeme počuť a sami sa na tom podieľať na začiatku sv. omše. Tvoria ho však aj ťažké chvíle, utrpenie a smrť, skúsenosti vlastnej slabosti a viny – o tom hovoria aj pašie, Ježišovo utrpenie.

S ratoľestami v ruke sprevádzame, vítame Krista a uznávame ho ako kráľa sveta. Ako jeho učeníci a učeníčky sme pozvaní chváliť Boha, ďakovať mu za všetko dobré a krásne, čo sme prežili s Ježišom a cez neho, vďaka nemu. Zároveň sa nechávame ním viesť rôznymi cestami nášho vlastného života – nielen, keď sme radostní a šťastní, ale aj keď sme zúfalí a strácame nádej. On nás sprevádza, je s nami dokonca aj tam, kam nikto už s nami nemôže kráčať – keď sa k nám blíži smrť. Zelené ratoľesti môžu byť výrazom našej nádeje, že Božia láska nám dáva silu aj v utrpení, pretože je silnejšia, mocnejšia ako každá smrť. So zelenými ratoľestami a chválospevom môžeme dnes vítať Ježiša, ako toho, ktorý nezostal v smrti, a ktorý aj nás nenechá v smrti.